

Enhver, som er traadt ind i Statens Tjeneste, saaledes, at man ikke aabenbart eller underforstaaet henviser ham til noget privat Erhverv; og som Følge deraf gagerer ham bedre. Dog, her foreligger ingen Plan til Embedsmændenes Gagering overhovedet, og jeg skal derfor heller ikke længere opholde mig derved, skjøndt rigtignok den ærede Rigsdagsgmand syntes at ville godtgjøre, at her netop var Tale om et Lønningstillæg (Tscherning: Jeg vil bede den ærede Rigsdagsgmand at læse Lovens Titel!). Jeg skal kun hertil bemærke, at jeg ikke saaledes har kunnet følge ham i den vistnok meget skarpsindige Adskillelse; han vilde gøre mellem, da han vilde godtgjøre, at der ikke var Tale om nogen Hjælp i Nøden, men om et Tillæg til at afhjælpe det forøgede Tryk, som Tidens nuværende Vilkaar førte med sig (Tscherning: Nei, det sagde jeg ikke!). Naar den ærede Talers Ord fremkomme i Tidenden, saa vil det sees, at jeg idetmindste ikke har forvansket Meningen; jeg kan naturligtvis ikke giengive ganske bestemt ethvert Ord, han brugte, men det var den Mening, han havde bevæget sig i, og han havde dog indrømmet, at Lønningerne i Almindelighed maatte reguleres efter Livsforholdene. Nu synes mig den Forskiel bliver meget ringe, som han saaledes vil opstille mellem, om det, der tales om, skal være Afhjælpning af Nød, eller et Tillæg til at mildne det Tryk, der fremkommer under særegne Omstændigheder, men derved ville vi ikke længere opholde os, da vi let derved kunne komme til at trættes om, om et eller andet Ord var brugt eller ikke, men jeg troer, han selv kom ind paa en Anskuelse, som maa godtgjøre, at her ikke kan være Tale om noget Gageringsreglement. Han talte nemlig om den hele Klasse, der saaledes maatte være i Besiddelse af en vis Formuenhed, inden den kunde indlade sig i Egteskab, og om disse Personer sagde han, at der ikke kunde være Tale om, at de kunde faa nogen Understøttelse, da de antoges at være i Besiddelse af en Formue. Den samme Anskuelse har efter min Opfatning ogsaa aldeles rigtigt det fremlagte Regjeringsudkast fastholdt, at der for dem, der vare formuende, ikke kunde være Tale om noget Dyrctidstillæg; men dette godtgjør overhovedet, at der ikke kan være Tale

om Embedslønninger paa den Maade, man ellers i Almindelighed forstaaer dette Udtryk, da som bekendt Staten ellers ingenstunde i Fastsættelsen af en Lov for et vist Slægs Arbejde, kan tage Hensyn til, om den, der beskæder det, har Formue eller ikke. Jeg troer saaledes, at man maa sande Rigtigheden af hvad Fleertallet har søgt at godtgjøre, og som den ærede Ordfører yderligere har begrundet idag, at det, Talen er om, er dog en Hjælp, man vil lade Beskøftede tilflyde. Det er heelt naturligt, at der paa dette Gebeet maa være meget Raaderum for hver Enkelt's særegne Skjon; det er derfor ikke underligt at Udvalget har udtalt sig i saadanne forskjellige mindre Brydninger; men det undrer mig da netop ogsaa, at den samme ærede Rigsdagsgmand, som under 1ste Behandling søgte at stille klart for Die, hvad her var Tale om, hvad der var Dyrctid, ja endogsaa søgte at fremstille det i bestemte Tal, ikke har fastholdt dette i Udvalget. Majoritetten synes hovedsagelig at have erkjendt Rigtigheden af dette Tal, og den har ogsaa tildeels lagt det til Grund for sin Beregning. Destomere savner man Consequentis, naar det ærede Fleertal gaaer over til at bestemme den Deel, der maatte tilkomme de Gifte, og da er bleven staaende ved et Tillæg omtrent af det Dobbelte, da dog virkelig det Tryk, som der hviler paa den gifte Mand, ikke bliver udjævnet ved at faa et Tillæg af det Dobbelte ligeoverfor den Ugifte, idet netop det langt større Antal, han har at forsørge, i langt højere Grad paa ham overfører Tidens Tryk. Vilde man altsaa være consequent, saa synes det mig, at man ikke skulde blive staaende ved denne procentvise Beregning, som paa ingen Maade i ethvert enkelt Tilfælde retteligen og billigt kan afhjælpe hvad der skal afhjælpes. Den ærede Finanzminister bemærkede allerede forrige Gang ved Sagens 1ste Behandling, at det sidste Gang havde været saa ærgerligt, at netop ved de Bestemmelser, som indeholdes i Resolutionen, var Hjælpen kommen Mange tilgode, som ikke behøvede den, medens mange Andre ikke havde faaet den, eller ikke faaet den i det Omfang, som de havde Krav paa. Naar man nu ikke igjen vil berede sig en lignende Ureguldsel, saa synes det mig ikke at være til